

godtgøre. Jeg tror imidlertid, at man maa gaa ud fra, at de indirekte Skatter virkelig ramme Bybefolkningen tungere, hvad der ogsaa er naturligt, netop fordi der der anerkendt findes en større Velstand. Men saa tror jeg ogsaa, at dermed er Hensynet til dette Moment sket Fyldest, og at, hvad man kan forlange af de direkte Skatter, nærmest kun er dette, at de falde ligelig, — saa ligelig, som det lader sig gøre, thi absolut Ligelighed kan naturligvis aldrig opnaas — men altsaa nogenlunde ligelig paa By og Land i Forhold til deres Folkemængde. Her skal jeg gerne erkende, at dette hidtil ikke har været Tilfældet, men at de direkte Statsskatter have hvilet tungere paa Landet end paa Byerne, og det er et Punkt, som jeg mener skal og bør rettes og afhjælpes, naar man gaar til en Skatterreform. Men det forekommer mig da paa den anden Side, at det ikke skal slaa om lige i sin Modsætning, og at man ikke bogstavelig skal vende det urigtige Forhold om, og det er dette, som man er ret nær ved at gøre. Jeg skal ikke opholde mig ved Detailler, og jeg vil paa Forhaand sige, at de forskellige Beregninger, som komme frem, altid ville divergere noget, fordi en holder sig til et Regnskabsaar, en anden til et andet, og en holder sig til en Opgørelse og en anden til en anden. Saadanne mindre Uoverensstemmelser lægger jeg slet ingen Vægt paa. Jeg mener, at man kan sige, i alt Fald efter den Opgørelse, jeg har benyttet, at de direkte Statsskatter ere omtrent 10,300,000 Kr. — de have i det sidste Aar været større — og deraf falde paa Byerne over 3,200,000 Kr. eller mellem 31 og 32 pCt., og paa Landdistrikterne noget over 7 Mill., henved 7,100,000 Kr. eller mellem 68 og 69 pCt. Nu udgør Bybefolkningen mellem 38 og 39 pCt. og Landbefolkningen kun mellem 61 og 62 pCt. Ja, den udgør i Virkeligheden mere, thi jeg har her regnet med Forholdet, saaledes som det bliver, naar de ny Indlemmelser i Kjøbenhavn ere foregaaede, men naar vi tage Hensyn til, hvad der hidtil er indkommet i direkte Statsskatter, skulde dette Forhold ikke tages med i Betragtning, og saa bliver Forholdet dette, at Landbefolkningen i sin Helhed udgør mellem 62 og 63 pCt. Det er altsaa klart, at vil man gaa ud fra denne Maalestok, har Landet betalt for meget, naar det betaler 68 pCt., medens det kun udgør 62 pCt. af Befolkningen. Men det maa dog erindres, at dette Forhold mellem Folketallene først er fremkommet i de senere Aar ved Byernes store Vækst, og

at gaar man en halv Snes eller i alt Fald en Snes Aar tilbage, var vistnok Forholdet mellem Byernes og Landets Skattebyrde ingenlunde saa ulige, som den nævnte Forskydning af Befolkningen ganske vist har medført, at det nu er. Det vil imidlertid ses, at der dog ikke er saa overdreven en Forskel, som man skulde vente. Hvorledes bliver Forholdet nu efter Kommissionens Forslag? Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) opgjorde forleden, at der derefter vilde falde paa Landdistrikterne eller Landkommunerne 46 pCt. af Skatterne. Dette er ikke rigtigt, thi det ærede Medlem glemte at se bort fra den Del af Formueskatten, som skal føres tilbage til Kommunerne, som efter hans i øvrigt rigtige Opgørelsesprincip ikke burde medregnes. Efter min Beregning vil der af de ny direkte Statsskatter falde paa Byerne mellem 58 og 59 pCt. og paa Landet mellem 41 og 42 pCt., men jeg tror dog, at man maa erkende, at under Forudsætning af, at der, som jeg før nævnte, gennem de indirekte Skatter er taget tilstrækkeligt Hensyn til Velstandsmomentet, er en saadan Fordeling af de direkte Skatter ikke korrekt og ikke svarende til, hvad de skulde være, men saa har man virkelig vendt Forholdet om. Medens der, som jeg nævned, tidligere hvilede 3,200,000 Kr. paa Byerne og 7,100,000 Kr. paa Landdistrikterne, vil der nu komme til at hvile paa Byerne omtrent 4,900,000 Kr. og paa Landdistrikterne 3,400,000 Kr. Jeg tror ikke, at dette kan være rigtigt.

Det er blevet udtalt her, dels af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som desværre ikke er til Stede i Øjeblikket, og dels af andre, at naar Regeringen nu vilde komme med et nyt Forslag til en Skatterreform, saa burde det hvile paa det samme Grundlag, hvorpaa man hidtil har bevæget sig og forhandlet i de sidste 4 Aar. Jeg vil tillade mig at spørge: Hvile da Kommissionens Forslag paa dette Grundlag? Efter min Mening absolut nej. Hvad var Grundlaget for den Reedtz-Thottske Skatterreform? Det var, som bekendt, de 4 sammenhørende Skattelove, men hvad var formentlig Grundtanken deri? Naar man tager i Betragtning, at Ministeriet Reedtz-Thott straks, kort efter sin Dannelse, gik til Nedsættelse af en Toldkommission, og at det, saa snart denne Toldkommission var færdig, fremkom med Forslag til en Toldrevision, tør man vistnok gaa ud fra, at det, som den daværende Regering — i Overensstemmelse med adskillige Opfattelser, som ere komne